

zuzendariari

(0034) 943 300 222

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Irak, isilik egotearen konplizitatea

Sabin Ibazeta (*Gernika Batzordeko kidea*)

Izugarria da sistema neoliberalak bazterrarak nahasteko hartu duen jarrera. Nonahi uzten dituen itoginak estali nahian, hondamendia barreiatzen dator-kigu maiztasun egoskorrekin. Eta izugarria da, era berean, zein arrasto gutxi uzten duen gizarte zibilean (Aznarren gizarte zibilean, adibidez). Egunkari bateko editorialaren orrialdean esakuntza interesgarri bat irakurri nuen aspaldi. Honela zioen: «Jende gaiztoaren ekintza gaiztoen gauzarik okerrean jende onaren isiltasuna da». Mahatma Gandhi jar-tzen zuen behealdean. Ez naiz gizon horren pentsaeraren jarraitzailea, baina

aitortu beharrekoa da esaldiak baduela mamia.

Isiltasuna. Aznar eta enparauen gizar-te zibilaren isiltasuna. Gauzak kapritxo jainkotiar bategatik (izan bedi zure nahia) gertatuko balira bezala onartzen dira. Gizaki arruntok ez dugu mundua aldatzeko ez aukerarik, ez eta eskubiderik ere.

Isildu. Ez pentsatu, ez esan, ez aldatu. Isiltasunak estali zuen eta estaltzen du hainbat eta hainbat sarraski. *Onak* diren eta ziren *demokraten* isiltasunak harrapaketa eta hankaperatze asko legitimatu du. Gernikaren bonbardaketaren beste urteurren bat biziko dugu laster, eta horren karian isiltasuna apurtuko dugu Irak pairatzen ari den terrorismoa salatzeko.

Ez dugu gerra aipatu nahi, gerrak aurrez aurre bi lagun behar baititu gutxienez gauzatu dadin. Hau ez da gerra bat, eraso bat da. Gelditu gabe (hor dirau oraindik urteetan ezarritako bahimenduak) egiten ari den eraso terrorista da. Terrorismo horren ardatza ezin da marraztu ere egin mapan. Ardatza barik, sare da. Estatu zapaltzaileen sare globala, sare terrorista. Haien armaden bonbek, komunikabideen faltsukeriek eta oinezkoen isiltasun konplizeak mamitutako bortxaketa horrek Iraken eta baita herri libreetan ere etsipena nagusitzea du helburu.

Irak torturatua, bortxatua izaten ari da. Operazio militarren mahaian lotuta, biluzik, hankak zabal-zabalik dituela dago, ikuskariek azken zirrikituraino begiratu,

ukitu, sartu ditzaten muturrak. Bisturi demokratikoarekin zainak moztuko dizkiote. Irakek oihu egingo du, tortura salatu-tuko du; agintariek ezin dela demostratu erantzungo dute (hemengoak ere abilak dira horretan), eta gizarte zibilaren gehiengo espektakuloari begira, isil-isilik.

Eskerrak badiren isilik egoten ez dakit *tribukoak*. Duintasunez, arriskatu, mugituz, oztopoak gaindituz, nora ezean dabilen mundu hau aldatzea lortuko dute portu seguru bat eskainiz (Porto Alegre, adibidez).

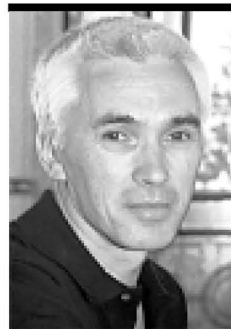
Besteak, *gizarte zibilekoak*, neoliberalismoaren hil-oihalean batuta, pentsamendu bakarreko momia bihurtuta isil-isilik eta emeki-emeki usteltzen. Iragana dira.

montxo

galdeiozu... ?

hirusta

JOSU EGIREUN

Hemen eta Munduan taldeko kidea

Nola aplika daitezke Munduko Gizarte Foroko ondorioak gure herrian?

Xabier Aranburu (*Azpeitia*)

Gizarte Foroa antolatzen saiatuz (horretan gabilta) eta Mundukoak duen erakargarritasuna lortuz. Horretarako, Foroak neoliberalismoaren aurkako elkargunea izan behar du, erabat irekia, aniztasunari dagokion errespetuan eraikia, eta erakunde zein mugimenduei urrats berriak egiteko lagungarri. Foro horretatik atera dira mundu deialdi batzuk —otsailaren 15ean, gerraren aurka; ekaineko lehenengo astean, Evianen (Frantzia), G-8aren aurka eta irailean, Cancunen (Mexiko) MMEn aurka— eta horien inguruan badago zer eginik. Eta aldi berean, tokiz toki, esplotazio eta zapalkuntza guztiei aurre egiteko, hausnarketa gain, antolatu eta borrokatu behar dugu.

Otsailaren 11tik aurrera **Nagore Aranburu • aktorea** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako. galdeiozu@egunkaria.com

Castillo Suarez

Letxuak

Eman dezagun Itoizko urtegia betetzen dugula. Goraino. Ez ditugula kontuan hartu ez herritarren aldarrikapenak, segurtasun arazoak eta irregulartasunak oro har. Eman dezagun, gainera, ez dela ezer pasatu. Ez dakigu etorkizunean zer gertatuko den, baina bete dugu eta ez da ezer gertatu. Eman dezagun Nafarroako Ubidea bukatu dugula eta Itoizko ura baliatuz Nafarroa erdia ureztatu dugula: letxuak nonahi. Letxu ekoizleak izanen gara hemendik aurrera. Eta zer egingen dugu letxu horiekin? Guk dagoeneko guretzako behar beste ekoizten ditugu, eta Europa berria osatuko duten herrialdeak nagusiki nekazariak dira. Beraz, ezin izanen dizkiegu beraiei saldu. Nekazaritza Politika Bateratuak ez ditu bultzatuko Nafarroako letxuak.

Baina obra tzar hori hor dugu eta nolabait justifikatu behar dugu. Egin ditzagun, bada, golf-zelaiak. Nafarroak ez du hondartzarik,

baina golf-zelai batzuk egingen ditugu Itoizko urarekin ureztaturik, ur kopuru handia behar baita. Turistak erakarriko ditugu horrela. Lau erromantiko joanen dira Itoizko presara urik ez zegoeneko garaia oroitaraztera. Hala ere, gure jendea golf-zelaietara joanen da. *Kutxipanda* ikaragarriak antolatuko ditugu. Elkarrekin sortuko ditugu eta bazkide egin ahal izateko diru kopuru handia ezarriko dugu. Masifikazioa ez da ona.

Baserritarren izenean egingen ditugu aipatutako gauza guztiak, baina zertxobait estutuko ditugu, batik bat Nafarroako mendialdeko erradikalak, Itoitz betetzearen kontra daudelako. Lehengoan batek ideia eman zidan eta aztertze modukoa da: Ikurren Legearen ildoari jarraiki, ikurrina paratzen duten baserriak Nekazaritza Politika Bateratuaren (Hegoaldean PAC) diru laguntzarik gabe utz genitzake...